

PRZYBOK (1) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w bok)*.

pl N przyboki. ◇ [I przybok(a)mi. ◇ L przybok(a)ch. ◇ du I (cum nm) przybokoma.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. [*Przybudówka: Stajnia wielka ze dwiema przybokoma na koni 40. LustrWpol I 76, 72.*

przybok czego: Stajnia wielka na koni 100, a w przybokach tej stajniej stanie koni 50. LustrWpol I 59.]

2. *Boczna ściana [czego]: A szyrokość drzwi była ná dziefięć łokiet/ á przyboki brany [latera ostii] ná pięci łokiet z iedney/ á ná pięci łokieth z drugiey ftrony BibRadz Ez 41/2; [A okná były wąłkie/ y palmy ryte z obu ftron na bokoch przyfionku tak że też przyboki domu y tramy. BibRadz Ez 41/26 (Linde)].*

Synonim: 1. przybudowanie.

ALKa